

OBRĄBIĆ (4) *vb pf*

o prawdopodobnie jasne (tak w ob-).

inf obrąbić (1). ◇ *fut 3 pl* obrąbią (3). ◇ [*con 3 sg m* by obrąbił.] ◇ [*part praet act* obrąbiwszy.]

Sł stp: obrębić, *Cn brak*, *Linde XVI(XVIII) w.*

1. Wykonać rodzaj ogrodzenia lub zaskoków ze zrąbanych drzew (4) : Sepimento vallare, Obrąbić/ zrąbem obwieść. *Mącz* 475a; Nie zwioda oni [galaguzy] z nálezym ludem zbroynym bitwy/ Tylko w lefie obrąbią/ gdy k nim iedzie z Litwy. *BielSat* M4 [*idem*] *BielSjem* 34.

[*obrąbić kogo*: przeto [...] sam z wybráncami tylko y z drugą piechotą czarną także z kilkiem rot wprzod pośzedł/ y lás on przebył/ bojąc sie áby go nieprzyiaćiel ná lešie nie obrąbił *BielKron* 1597/771.]

[*obrąbić co czym*: *StryjKron* 409 *cf Szereg*.]

Zwrot: »obrąbić wkoło« (1): Vzywáią teź Fortelow nád nálezemi [*w Moskwí*]/ to iest/ obrąbią ná lefie w koło gdzie trudno iezdnemu wyiáchác. *BielSpr* 66v.

[*Szereg*: »obrąbić i zatarasować«: bronil im przeprawiania Mistrz Prułki z Liłlandłkim/ ktorzy ná kilka mil wśzyłtki brzegi Drwiácey rzeki/ pniámi/ kłodzinámi y inśzymi zawádámi obrąbiwłszy/ y zátaráłowawłszy z onych łzańcow [...] Polakom/ Litwie y Węgrom przybyćia ná drugą łtronę bronili. *StryjKron* 409.]

2. [*Przyciác gałęzie* [co]: á gdy iuz tak wzroftá [*wierzby*] ná 8 łtop wzgorę á zmięźłzeiá/ obrąbić ie zwierzchu. *Cresc* 1571 500.]

Synonim: 2. obciác.

Formacje współrdzenne *cf* RĄBAĆ.

Cf OBRĄBIENIE, **OBRĄBIONY**